

Zánka - Gólyatábor (2023.08.20-08.25.)

Vasárnap (aug. 20.)

Az első (vagyis nulladik) napunk a vasárnap, a füzesabonyi vasútállomáson vette kezdetét, ahonnan 26 fővel és 2 kísérővel indultunk el Zánka felé. Az odavezető út elég kényelmetlen volt és kimerítő, mivel a 36 fokos melegben csak az ablakok tudtak (volna) friss levegőt adni, viszont nem tudtunk kinyitni, abból is csak egy-



kettőt. Szóval a megérkezés valami felszabadító volt. Amikor végre eljött a pillanat, s leszálltunk a vonatról, az első dolgunk a regisztráció volt, ahol megkaptuk a karszalagunkat, és megtudtuk, hogy a színünk a piros lesz. Ennek megfelelően a piros házban voltunk elszállásolva a tábor hetére. Miután beköltöztünk a szobáinkba, indulhattunk is vacsorázni. Az étel elég energiát adott az esti programra, a tábornyitóra, amelyet tűzijátékkal kezdtek, ezután pedig jöhetett a „tesó” disco (így hívták a táborigazgatókat), ami remek nyitása volt a tábornak, nagyon jól buliztunk így kezdetnek, végül eljött az első esti takarodó ideje.



Hétfő (aug. 21.)



A hétfő volt az első teljes napunk a táborban. Az ébresztő és átmozgatás után reggelizni indultunk. Miután mindenki pocakja teli lett, ahogyan minden nap, menetrend szerint reggeli után a menza épülete előtt vártuk meg egymást és gyülekeztünk, hogy Zita tanárnő elmondja és megbeszéljük az aznap programját, majd indult a nap. A programok szinte kivétel nélkül megosztották az osztályunkat, és 2, de volt, amikor több csoportban kellett mennünk és részt vennünk megannyi különböző programon. Ennek annyira nem örültünk, de hát ez így volt. Az első napunkon az osztály egyik része sárkányhajózni ment, a többieknek pedig lelkifoglalkozáson kellett volna részt venniük, de



sajnos egy kis félreértés történt, ezért ahelyett lesétáltunk a partra és végre megcsodálhattuk a Balatont. Nem sokkal később, mivel elég gyorsan elérkezett az ebédidő, felvonatoztunk a táborba a kis „dottó”-val. A dottó nem volt más, mint a tábor kisvonatja, amely a hét folyamán a tábor és a strand között közlekedett, (ugyanis nem volt kicsi a távolság).

Az ebéd utáni szieszta követően újra lementünk a vízpartra. Vacsoráig kihasználtuk a jó időt strandoltunk, napoztunk és rengeteget beszélgettünk, az első igazi alkalom volt az osztálytársaink megismerésére. Vacsora után készülődni kezdtünk, mert az esti program egy koncert volt. Bár mi nem nagyon ismertük a Kávészünet zenéit, ettől függetlenül jó hangulatban telt. Koncert

után visszatértünk és következett a takarodó ideje. Egy nem túlszűfolt nap végére érve, igazán jól éreztük magunkat ma, remekül indult a hét.

Kedd (aug. 22.)

A keddi napot csak úgy, mint a többit, tornával kezdtük, mely után a reggeli következett. Ezúttal a keddet egy kis szabadprogrammal kezdtük, majd 3 csoportra lett bontva az osztály, 3 különböző programon: az első csapat Gyurkó tanár úrral a Petőfi-busz programján vett részt, ahol a költő



alkotásairól elmélkedtek. A másik csoportunk vízibiklizni ment, őket Nóra tanárnő kísérte, az osztály harmadik része pedig Zita tanárnővel ment sárkányhajózni. Mindhárom program kifejezetten aktív volt, és az összhangba kerülés tovább erősítette a már kibontakozó barátságokat. Valamennyi programot rendkívül élvezte mindenki. A napot strandolással folytattuk, lehetett fürödni,



napozni, röplabdázni és még rengeteg sportot játszani. Ez egészen ebédig tartott, ami után mindenkinek jól esett egy kis szieszta. Miután kipihentük magunkat, vacsoráig folytattuk a strandolást. A délutáni strandidőt pedig egy jó kis íjazskodás színesítette. A vacsi után jött a nap legizgalmasabb része: a cirkusz. Nagyon tartalmas volt, rengeteg vicces és ügyességi előadást láthattunk, azonban a komolyabb előadások sem maradtak el, többek között a légtornászok és a sólyom idomár kalóz produkciói kápráztatták el a közönséget. A napot, ahogy kezdtük is, úgy zártuk, egy esti szabad programmal, melyben tudtunk csocsózni, sétálni és beszélgetni, tovább ismerkedni egymással.

Szerda (aug. 23.)



Mint mindig, a mai napot is egy kis reggeli tornával kezdtük. Néhány arcon már kezdtek mutatkozni a fáradtság jelei. Mivel sietni kellett a programra ezért gyorsan lecsúszott a reggeli, majd mehettünk sárkányhajózni. Mivel a 3. csapatunk is elment evezni, így a végére osztályunk minden tagja kipróbálhatta ezt a sportot. Mielőtt beszálltunk volna a hajókba kaptunk egy kis



"kiképzést" és persze a mentőmellényeket is kötelezően fel kellett vennünk. Egy másik csapattal eveztünk együtt. Sokat énekeltünk, nevettünk. Az induláskor a túravezető „tesó” kiválasztott közülünk (félíg önként jelentkezés és a csapat szavazása alapján is) egy dobost, aki a hajó elejében, mindenkiel szemben ülve egy tam-tam dobon adta az lapátolás ütemét. Ő Víg Noémi volt, nagyon ügyesen és ütemesen dobolt. Menet közben meg is jegyezték a tesók, hogy ilyen ügyes dobossal és jó hangulatú csoporttal sem találkozunk sokat. Az idő csak úgy elrepült, és sajnos eljött a kikötés ideje is. Utána még egy kicsit lent voltunk a parton, ahol volt egy kis baleset, Gabi beletérdelt egy kagylóba, de hála a mentős tesók szakszerű segítségnyújtásának, másnap már újra fürdött a többiekkel, mintha mi sem történt volna. Az ebéd és a többiek már vártak minket. Ebéd után újra irány a part. Nagyon jót fürdöttünk, rengeteget nevettünk és ez a program is elrepült akár a többi. Persze nem szomorkodtunk, mert most jött még csak a java. A tábortűz igazából 9-kor kezdődött, de már 8-kor a tesók nagy bulit csaptak nekünk. A tábortűznél pedig a hangulat leírhatatlan volt, nevettünk, sírtunk, vegyes érzelmekkel telve, mert nagyon jó volt a tábor hangulata, viszont szomorúak is voltunk, mert nagyon közeledtünk a végéhez. Aznap is rengeteget énekeltünk a tábortűz mellett.

Csütörtök (aug. 24.)



A csütörtöki napot, mint eddig az összeset, reggeli tornával kezdtük. A tornán nem sokan voltak lent, mivel a sok fáradtságot ilyenkor próbálták kipihenni még egy kis alvással. A mai napot egy pályaorientációs előadással kezdtük, ami igazából az informatikáról szólt leginkább, de azért hasznos volt mindenkinek. Mikor



ennek vége lett, akkor a dottó már az épület előtt várt minket és elindultunk a partra. Mi a tábor alatt rengetegszer utaztunk vele nagy örömeinkre, mivel a sofőrje nagyon szimpatizált Zita tanárnővel és mivel volt, hogy nekünk a megállóig



sem kellett elgyalogolnunk, emiatt előfordult, hogy a sok táborozó furán is nézett ránk.

A csütörtök délutáni program volt az egyik legjobb a hét folyamán. Sétahajókázni voltunk, a Szélkirálynő nevű hajó vitt minket kicsivel több, mint 1



órás hajókázásra. A vízi kiruccanás egyik legfőbb attrakciója gyanánt pedig, Zita tanárnő felhúzta, majd leengedte a hajó „Zánka



Erzébettábor” feliratú vitorláját. A hajózás után a parton még rengeteget fürdöttünk, énekeltünk és beszélgettünk. Estefelé fölmentünk vissza a táborba, egyenesen vacsizni. Mikor visszaértünk a piros házunkhoz, kezdődhetett a készülődés, pakolás ezerrel, hiszen ez volt az utolsó esténk! Persze a készülődést a zene is



turbózta, mint mindig!! Este, mikor már mindenki elkészült, az altáborban gyülekeztünk és indultunk el a táborzáróra, ahol egyszerre sírtunk és nevtünk, szuperül éreztük magunkat. Sírtunk, amiért vége lett és éreztük jól magunkat a sok ember láttán és a sok-sok jó zene miatt! Nagyon jót buliztunk, de ez tőlünk már megszokottá vált így a tábor végére! A táborzáró végén elindultunk vissza a szobáinkba rendet pakolni, hiszen ráért mindenki lakosztályára. Sok adrenalin volt bennünk, szóval elég sokáig voltunk fel, Zita tanárnőnek most sem volt könnyű dolga velünk, de az este minden pillanatát élveztük!

Péntek (aug. 25.)



Az utolsó nap is eljött, ami a péntek volt. Reggel mindenki összepakolta a maradék holmiját és rendbe tettük magunkat. A táskákat, bőröndöket kivittük a folyosóra. Ezután elindultunk reggelizni már mindenki nagyon éhes volt, szóval siettük. A reggeli után vissza a piros táborba a csomagokért. Az állomásra nagyon jó és gyors utunk volt a dottónak köszönhetően, s odaérkezve lepakoltuk a táskáinkat, majd egy kicsit



várnunk kellett, amikor is lassabban telt az idő, de beszélgetéssel az is elment, illetve volt, akik egymásra dőlve el is szundiztak az egész hét fátalmaitól. Végül megérkezett a vonatunk,



amire rengetegen vártak. A „tesók” segítségével mindenki elfoglalta a megfelelő helyét és kezdődhetett a hosszú forró és fárasztó utunk. Pár óra után kezdtek fogyni az emberek a vonatról, ahogy az egyes megállókban leszállt egy-egy



osztály. A mi osztályunk is lassan fogyatkozott és azt hiszem, a gólyatábor elérte a célját, ugyanis barátságok kezdődtek, hiszen ha 1-1 megállónál leszállt valaki, szoros baráti ölelésekkel búcsúztatták a többiek. Majd végül szépen, lassan mindenki hazaért.

Szerintem nagyon sokan elfáradtak az út során és mindenki nagyon várta a hazatérést, de egy felejthetetlen hetet töltöttünk együtt az új osztályunkkal, a Tinititánokkal és nagyon megkedvelt, új tanárainkkal.

Víg Noémi, Göcző Lili, Kállai Krisztofer, Sebestyén Lili, André Csenge, Csikós Dalma Verona

9T/Ajtp